

บทคัดย่อ

องค์การระหว่างประเทศได้จัดให้มีอนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและลงโทษอาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองระหว่างประเทศ รวมทั้งตัวแทนทางการทูต ค.ศ. 1973 เนื่องจากองค์การระหว่างประเทศได้ตระหนักถึงปัญหาเรื่องการก่ออาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองระหว่างประเทศ รวมทั้งตัวแทนทางการทูต ทั้งนี้การที่บุคคลที่ได้รับความคุ้มครองระหว่างประเทศ รวมทั้งตัวแทนทางการทูต ได้กลายมาเป็นเป้าหมายของการก่อการร้ายก็เนื่องมาจากบุคคลเหล่านี้เป็นตัวแทนของรัฐ และมีกฎหมายให้ความคุ้มครองในการดำเนินการต่าง ๆ เป็นพิเศษ หากใช้กำลังรุนแรงกับบุคคลกลุ่มนี้จะทำให้มีผลกระทบทั้งต่อประเทศผู้รับและประเทศผู้ส่ง

อนุสัญญา ฉบับนี้ ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีแล้วโดยไม่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกกฎหมายอนุวัติการ เพราะกระทรวงการต่างประเทศเห็นว่าประเทศไทยเรามีกฎหมายภายในเพียงพอที่จะรองรับพันธกรณีของอนุสัญญา ฉบับนี้แล้ว ผู้เขียนจึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะทำการศึกษว่าอนุสัญญาฉบับนี้มีหลักการและรายละเอียดเป็นอย่างไร และในการที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญา ประเทศไทยต้องมีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตามข้อบทของอนุสัญญาอย่างไรบ้าง นอกจากนี้ประเทศไทยจะต้องพิจารณาถึงกฎหมายภายในหรือมาตรการที่มีอยู่ในปัจจุบันว่าสอดคล้องกับบทบัญญัติในอนุสัญญาหรือไม่ กล่าวคือ ต้องมีการอนุวัติการกฎหมายภายในให้รองรับกับข้อบทในอนุสัญญาหรือไม่

จากการศึกษาพบว่า อนุสัญญา ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการป้องกันและลงโทษอาชญากรรมที่ได้กระทำต่อตัวแทนทางการทูตและบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองระหว่างประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะ และได้กำหนดฐานความผิดไว้สำหรับการกระทำความผิดดังกล่าวไว้โดยเฉพาะ ดังนั้นเมื่อประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญา ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีมาตรการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ในการป้องกันและลงโทษอาชญากรรมดังกล่าว อีกทั้งยังมีพันธกรณีที่จะต้องบัญญัติฐานความผิดต่างๆ ตามที่อนุสัญญา ดังกล่าวกำหนดไว้เป็นกฎหมายอาญาภายในของไทยอีกด้วย ซึ่งปรากฏว่ากฎหมายภายในของประเทศไทยยังไม่มีเนื้อหาที่ครอบคลุมความผิดฐานดังกล่าวอย่างเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ ไม่สมกับวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา ฉบับนี้ที่ต้องการให้รัฐภาคีทุกรัฐออกกฎหมายที่กำหนดฐานความผิด และบทลงโทษสำหรับอาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองระหว่างประเทศเป็นกฎหมายภายในของรัฐภาคี

ดังนั้นประเทศไทยควรจะต้องมีการปรับปรุง แก้ไขกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ และทำให้การบังคับใช้กฎหมายบรรลุสมดังเจตนารมณ์ของ
อนุสัญญาฯได้